

Major Major Major

Major Major se narodil příliš pozdě a jako člověk neuvěřitelně průměrný. Někteří lidé už přijdou jako průměrní na svět, jiní se k průměrnosti propracují, a jsou i takoví, které do průměrnosti dokopou okolnosti. V osobě Majora Majora se všechny tyto tři možnosti sestersky spojily. V záplavě lidí, kteří vůbec ničím nevynikali, byl nápadný tím, že byl ještě průměrnější, než ostatní, a na lidi, s nimiž přicházel do styku, udělal vždycky hluboký dojem, protože v nich nezanechával vůbec žádný dojem.

...

Osoby, které v životě neviděl, se o něm vyjadřovaly velmi odmítavě a výsledkem toho bylo, že ho brzy zahltil provinilý strach z lidí a že v sobě musel neustále potlačovat otrocky ponížené nutkání omlouvat se svým bližním za to, že není Henry Fonda.

99

Protože tak zoufale toužil po příteli, nikdy žádného nenašel.

102

Ke starším lidem se choval velmi zdvořile, ale přesto ho nikdo z nich neměl rád. Poslušně dělal všechno, co mu nařídili. Řekli mu, aby vždycky dvakrát měřil, než začne řezat, a on tedy dvakrát měřil, než začal řezat. Řekli mu, aby nikdy neodkládal na druhý den, co může udělat dnes, a on tedy nikdy nic na druhý den neodkládal. Řekli mu, že má ctít otce svého a matku svou, tak je tedy ctil. Řekli mu, že nemá zabíjet, a tak do té doby, než přišel na vojnu, nezabíjel. Pak mu nakázali, aby zabíjel, a on tedy zabíjel. Při každé příležitosti nastavil druhou tvář a vždycky činil to, co chtěl, aby ostatní činili jemu. Když prokázal dobrý skutek, jeho levá ruka nikdy nevěděla, co dělá jeho pravice. Nikdy nebral jména Božího nadarmo, nesesmínil, nepožádal manželky aniž osla bližního svého. Naopak svého bližního miloval a nikdy proti němu nepromluvil křivého svědectví. **Starší lidé neměli Majora Majora rádi, protože se od nich tak křiklavě odlišoval.**

102

Odlehlý venkovský domek, jemuž Major Major říkal domov, obývalo šest lidí a jeden skotský teriér, a nakonec se ukázalo, že pět z nich a ten skotský teriér jsou agenti FBI ... Nepřišli však na nic lepšího, než že ho vzali do armády v hodnosti vojína a za čtyři dny povýšili na majora ... **„Kdo povýšil Majora Majora na majora?“**

Ve skutečnosti Majora Majora povýšil samočinný počítač IBM, který měl stejně pronikavý smysl pro humor jako jeho otec.

102-103

Kdykoli se ocitl s někým pohromadě, začal si ten druhý ihned přát, aby byl na jeho místě někdo jiný. Jenom instruktoři se mu v fázi výcviku přednostně věnovali, aby jím prošel co nejhladčeji a oni se ho tak co nejrychleji zbavili.

105

... mladý desátník ... zařval „Pozor!“, jakmile se major Major objevil. Major Major strnul v pozoru stejně jako ostatní, kteří v té době byli v kanceláři, říkal si v duchu, jakou důležitou osobnost má asi v patách. Minuty plynuly ve ztuhlém tichu a byli by tam zřejmě všichni stáli až do soudného dne, kdyby se o dvacet minut později nedostavil major Danby, který si tam odskočil ze štábu skupiny, aby poblahopřál majoru Majorovi ke jmenování, a nezavelel pohov.

106-107

Major Major začal podepisovat úřední dokumenty jménem Washingtona Irvinga den poté, co se u něho objevil onen první člověk od kontrarozvědky a začal ho vyslýchat, jestli nezná někoho, kdo je momentálně v nemocnici a podepisuje se jako Washington Irving, čímž ho na ten nápad přivedl.

108

Neustále ho pronásledoval pocit, že zanedbává nějaké klíčově důležité povinnosti, a marně čekal, kdy ho za to někdo požene k zodpovědnosti. Vycházel ven, jen když to bylo nezbytně nutné, protože si stále nemohl zvyknout na to, jak na něj každý civí.

108

Major Major si ovšem s ničím nevěděl rady a odkazoval proto každého zase zpátky na seržanta Towsera, aby to s ním nějak rozumně vyřešil. Ať už se od něho jako od velitele perutě čekalo cokoli, zřejmě se to dělo jaksi samočinně, bez jeho přičinění. **Začal propadat trudomyslnosti.**

108

Když dostal major Major od generála Peckema takové sdělení o prospěšnosti čistoty a škodlivosti odkladů, připadal si vždycky **jako špinavý liknavec ...**

110

Major Major sledoval, jak i ta nejjednodušší sdělení postupem času nabobtnávají a mění se v tlustopisy, a klesal na duchu.

110

Byl to projev impulzivní lehkovážnosti a vzpoury a dobře si uvědomoval, že ho za něj stihne přísný trest. Příštího jitra vstupoval do kanceláře celý rozechvělý a čekal, kdy to vypukne. Nestalo se vůbec nic.

Zhřešil, a bylo to dobře, protože žádný z přípisů, které označil jménem Washingtona Irvinga, se už nikdy nevrátil! Konečně nějaký pokrok a major Major se své nové činnosti oddal s nezkracenou naruživostí.

111

Objevil se však další pracovník kontrarozvědky, převlečený za pilota. Všichni věděli, že je od kontrášů, protože se s tím všem jednotlivě svěřil a na každého naléhal, že jeho pravou totožnost nesmí prozradit nikomu z ostatních, jimž sám důvěrně sdělil, že je od kontrarozvědky.

111

Major Major lhal, a všechno bylo v pořádku. Vlastně ho ani příliš nepřekvapovalo, že bylo všechno v pořádku, protože si uvědomil, že lidé kteří lžou, jsou vcelku vynalézavější, ctižádostivější a úspěšnější než lidé, kteří nelžou. Kdyby byl tomu druhému muži od kontrarozvědky pověděl pravdu, byly by ho určitě čekaly nepříjemnosti. Místo toho zalhal, a teď mohl klidně pokračovat ve své práci.

115

- „Ode dneška si nepřeju, aby sem za mnou kdokoli chodil,“
- „Lituji, že s vámi musím mluvit tímto tónem, ale nemohu jinak. Sbohem“
- „Nechci žádné speciality. Posílejte mi přesně totéž, co servírujete ostatním důstojníkům ...“

117-119

Toho dne mu Milo k večeři servíroval grilovaného mainského raka s výtečným roquefortským salátem a navrch dva mražené cukrářské banánky. Majora Majora to naštvalo. Kdyby ovšem to jídlo vrátil, buď by přišlo nazmar, nebo by ho snědl někdo jiný, a major Major měl grilované raky velice rád. Snědl to tedy sám, sžírán výčitkami svědomí. Na druhý den měl k obědu marylandskou želvu a k ní Don Pérignon ročník 1937, celou sedmičku. To spořádal bez jakéhokoli zaváhání.

119

Na malém kousku cizí země, kde se hemžilo přes dvě stě lidí, se dokázal stát poustevníkem.

120